

Ирина се отегля от прозореца, прекосява кабинета и
излиза в салона.

Тя приближава към телефона и взема слушалката.

Пръстите ѝ набират някакъв номер.

х
х х

Носи се немска войнишка песен.

В ридеята горичка личат добре маскирани танкове.

Зад тях се виждат дъждени бараки.

х

- Клотилд... - изхърква пиански глас.

Върху масата покрита с бяла покривка са разхвърсени
снимки на жени и момичета.

Посига мъжка ръка.

Тя остави една снимка и поема друга.

- Ивет... - изхърква отново пианският глас.

Облакатени на масата стоят двама немски офицери.

Единият от тях разглежда с интерес снимките, а другият
гледа тъпо и безразлично пред себе си.

- А тази?

Първият офицер сочи едно младо момиче с изпито лице.

- Тази е сръбския... - изхърква вторият. - Останалите
са българки...

Той се изправя и прибира снимките в джоба на брича си.

- Малер!

Влиза ординарецът.

- Ще ме събудим в пет!

След това с тежки стъпки излиза от бараката.

х

Излегната на диван, Ирина чете детективен роман.